

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adának

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utoda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), BöhmManó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésében

Királylátogatás Budapesten.

Pécs, 1894. október 17.

Ha így távolról és fölületesen tekintjük a dolgokat, szinte dagad az ember keble a kielégített nemzeti büszkeségtől, midőn értesülünk róla, hogy a magyar király az ország szívében, és Buda várában fogad vendégül idegen uralkodót, de ha kissé a dolog mélyére tekintünk s olvassuk a részleteket, ez a nagy önérzet bizony erősen megcsappan, mert hát hiába az a folyton hirdetett paritás még ily alkalmakkor is lényeges sérelmeket szenved.

Gondoljunk csak vissza a legközelebb lefolyt évek eseményeire s mit tapasztalunk? Ha valamelyik európai nagy nemzet uralkodója szerencsétlenül uralkodónkat látogatásával, az ily fogadtatások kizárólag Bécsben történnek; hatalmas szövetségeseink, a német császár, az olaszok királya az osztrák fővárosban keresték fel az osztrák-magyar birodalom uralkodóját, pedig nem hiszük, hogy ő felsége buzgó magyar tanácsosai erre vonatkozólag megtették volna kötelességszerű előterjesztéseiket, akár ő felsége, az alkotmányunkat oly szigorúan szem előtt tartó magyar király, akár koronás szövetségesei vonakodtak volna Bécsből hozzánk is lerándulni s a magyar főváros hódolatát is fogadni.

Nem oly kiesinyes és lényegtelen dolog ez, mint sokan talán első tekintetre gondolnak, mert ezzel lenne legfényesebben és szemmel láthatólag dokumentálva a világ előtt, hogy ő felsége uralkodása alatt két teljesen egyenjogú állam egyesül s hogy a magyar főváros ép oly uralkodói székhelye, mint az osztrák birodalom fővárosa. Államjogi szempontból nem léteznek elhanyagolható formalitások, mert a formások elnézése járul leginkább hozzá a közjogi fogalmak össze zavarásához s a forma feláldozásához már nagyon közel áll ily dolgokban a lényeg feláldozása is.

A magyar főváros eddig csak az udvar exotikus vendégeit látta falai közt, mert a német császárnak tavaly hirtelt budapesti látogatása is felette különös körülmények közt elmaradt. A perzsa sah utazása inkább csak kékjutás jellegével bírt s így budapesti látogatásának valami nagy nemzetközi jelentőséget senki sem tulajdonított. Most a szerbek ifju királyát fogadta az udvar Budapesten s bár róla nem mondhatjuk, hogy exotikus fejedelem lenne oly értelemben, mint például a persa sah, de azért az európai uralkodók hierarchikus létráján bizony nem a felső lépéseket foglalja el s a fentebb mondottak egybevetéséből az ő Budapesten való fogadtatása nagyon is hasonlít ahhoz, midőn az ajtónálló a nagy szárnyas ajtónak csak egyik szárnyát tárja fel a vendég előtt, míg más nagyobb rangú látogató előtt mindkét szárny feltárul.

A budapesti fogadtatások értékének ezen — meglehet, csak látszólagos — devalválódásán kívül a szerb király fogadtatásából még egyszómoru tapasztalatról kell megemlékeznünk.

Wekerle miniszterelnök nagyra volt vele annak idején, hogy neki sikerült az udvartartásban is a paritás elvének érvényét szerezni s kivinni, hogy a magyar udvari méltóságok ne csak üres cím jellegével bírnak, hanem a címüknek megfelelő szolgálatokat is teljesítsék ő felsége udvarában.

Láttuk is ezeket a magyar udvari méltóságokat szerepelni néhány oly fejedelmi ténykedésnél, melyek szorosan a magyar belügy köré esnek, ámbar itt sem kizárólag s az osztrák udvari méltóságok mellőzésével, hanem ezek együttes közreműködésével, de már a szerb király budapesti fogadtatásánál hasztalan kerestük őket a szolgálattelvő udvarnagyk közt. Itt csak Hohenlohe herceg főudvarmester, Wolkenstein gróf főkonyhamester, Liechtenstein herceg főlovászmester stb. szerepeltek az udvar funkcionáriusai gyanánt, a magyar udvari méltóságok pedig, Zichy Ferenc

gróf tárnokmester, Széchenyi Gyula gr. főajtónálló, Oreczy Béla báró főkamrás, Szapáry Géza gróf főudvarmester ép oly egyszerűen meghívott vendégei voltak csak a királyi, vagy éppen tán császári asztalnak, mint az udvari méltóságot nem viselő többi vendég.

Tapasztalhattuk tehát újra, hogy magyar udvartartás Magyarországon nincs s a magyar udvari méltóságok — dacára Wekerle erős bizonykodásának — még mindig csak üres történelmi címek viselői, mert azt, hogy az udvari ebéden szabad nekik egy sort ülni a többi vendéggel, csak nem tarthatjuk az udvari méltóságokkal járó hivatás betöltésének.

Tartunk tőle, hogy ennél a fogadtatásnál is győzött az osztrák udvari etikette azon megcsontosodott felfogása, hogy idegen uralkodókat még Magyarországon sem fogadhat a magyar király, mert ez az osztrák császár kizárólagos joga.

A cár és fia politikai elvei. Geffcken titkos tanácsos a Zeitz legújabb számában érdekes adatokat közöl a trónörökös nagyhercegről. A cárevice szerint nemes, jóakaratu jellem; kerüli az erőszakosságot és felekezeti gyűlölködést. Határozott ellensége Pobjedonoszev zsinati főprokurátornak. A reformok behozatalánál hasonló gondolkozásu nagybátyja, Vladimir nagyherceg lesz segítségére. A cári család többi tagjai nem számítanak. A cár hangulata, mely azelőtt nem nagyon kedvezett a németeknek, újabban megváltozott. A német-orosz kereskedelmi szerződés létrejötte kiválóan a cár szavának köszönhető, Kielben kijelentette a cár, hogy soha egyetlen katonát nem rendel ki arra a célra, hogy a franciáknak megszerezze Elzasz-Lotharingiát.

A szentesítendő törvényjavaslatok. A szentesítés alá terjesztendő törvényjavaslatok átvizsgálására az országgyűlés két házának házszabályai által kijelölt bizottság báró Bánffy Dezső képviselőházi elnök elnöklése alatt ülést tartott. A bizottság megvizsgálván az állami anyakönyvvezetésről szóló törvényjavaslatnak végeleges szövegezését s ösz-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Boka kesergője.

Hires Debreczennek hires cigányprimása volt annak idejében Boka Károly, ki nemcsak szíveket és lábakat hozott mozgásba, nemcsak másoknak volt mulattatására, gyönyörködtetésére, hanem mindezek mellett nagy vagyon is szerzett — s pompás házat építtetett a város legszebb utcájában. A nagy vagyonnal járt azután nagy tekintélye is.

A banda egy részét szép házában helyezte el s a nála lakó zenekari tagok rendszeren lehegedülték neki a lakbéréket, ha ugyan meg nem szöktek vele, a mi bizony néha néha megtörtént eleinte. Később azután úgy járt el, hogy a nála lehegedült nótákat le lehetett lakni; ezt nevezte ő a lakbér előre fizetésének.

A lakbér tartozásokat, vagyis jobban mondva a bandatagok szorgalmas, hűséges működését az ő előadása alapján egyetlen leánya, a szépséges Eszti tartotta nyilván, ez az olajbarna, de sötétpiros arcu cigány Vénus, a kinél szebbet aligha látott még Faraó dicsőséges nemzetsége.

Ez a 16 éves ártatlanság volt a Boka Károly szemefénye, a ki mellett semmivé törpült előtte nagy vagyona, jövedelmező díszes háza, szerencsés sorsának eme mulékony adománya.

Nem sajnált semmi áldozatot, hogy leányának a jobb társadalmi és zenei műveltséget megadhassa. Felsőbb iskolákat, zenédét járattat vele s midőn utolsó vizsgáit letette, 16 ik születése napján egy remek „Büsendorfer“ féle zongorával lepte meg, melyen a leány valódi cigányvirtuóziával játszotta el apjának a legszebb magyar variációit.

Ezek a varicziók tulajdonképen az egyszerű alföldi magyar nép ajkán fakadt népdalok voltak, de az atya hegedűjén keltek igazán életre, fájón, szomorúan vagy vígan, vigasztalón, a mint a nép érzése hozta magával. Ezeket a szebbnél-szebb darabokat Eszti keze mindjárt kottára is tette és a hatalmas zenekar hamarosan meg is tanulta, mert figyelmet érdemlő dolog, hogy Boka Károly ritkán vett fel oly tagot bandájába, a ki a kottát nem értette.

Hogy valaki a Boka-bandájának tagja legyen, ahoz három kívántatott: 1-ször: hogy egészséges, csinos cigány legyen, 2-szor: hogy jó hangszere legyen, 3 szor: hogy jól értse a kottát. A kinél ez a három kellék nem volt meg, az csak „lógós“ volt a bandában.

Volt egy fiatal tagja a bandának; egy feltűnően fehér arcú, különben barna hajú, alig pelyhedző állu husz éves cigány, kinél a három kellék közül a két első nagyon is megvolt. Egészséges, csinos cigány volt, sőt több, mert hófehér, tiszta, kerek arcával s derült, domboru homlokával valóságos „különleges szépsége“ volt a bandának. Jó hangszere is volt egy kitűnő kremónai hegedűben, melyet mint utolsó kontraszt elég ügyesen kezelt, de nem volt meg nála a harmadik kellék, vagyis nem értette a kottát; ennél fogva csak amolyan „lógós“ volt a bandában.

Mind e mellett Boka Károly nagyon szerette. Nem azért, mert kremónaija volt; nem is azért, mert szép cigány fickó volt, hanem azért, mert nagy szorgalmat és ritka ügyességet fejtett ki az összjátéknál és nem azért is, mert páratlan zenei hallása volt, — annyira, hogy egyszeri hallás után bármily nehéz darabot elhegedült és pedig nemcsak úgy, akárhogy, hanem tökéletesen, mesterileg. Ez a tehetség pedig fölér az említett harmadik kellékkal, a kótáismerettel. De azért Boka Károly föltette magában, hogy a fehér cigányt bevezeti a kótáismeretbe s így nélkü-

lözhetlen tagjává teszi a bandának. Hanem ebbeli törekvésében minden bölcsessége mellett is szörnyen elhibázta a kottát Boka Károly uram, a magyar cigány primások nagymestere: Leányára bizta az ifjút! Cica a tejfelt! Lett is ebből olyan fura világ, hogy no! Hiszen a mint tudjuk, a cica szereti a tejfelt! Hát bizony itt is úgy történt, hogy a kis csoré fekete cica megkedvelte, megszerette azt a tejfelarcu cigány fickót, az meg azt a szép csoré fekete kis cicuskát.

Mikor már néhány hétig gyakorolták volna hegedűn és zongorán a skálákat, hangmeneteket, a forte és moll akkordokat, a nélkül, hogy a fiu a szép professortól csak valamit is tanult volna, egy délutáni gyakorlati óra alatt a szomszéd szobában szundikáló öreg Boka Károly arra ébredt föl, hogy a gyakorló szobában a zenehangok megszűntek s az ifju és leány között ily suttogó párbeszéd folyik:

— Szeretlek édes Esztikém hiven, odaadón, lángolóan. Oh mondd, szeretsz-e te?

— Szeretlek Kálmán, örökre! Csak vigyázzunk, hogy meg ne hallja az apám, mert akkor végűnk van!

— Hadd csókoljalak meg te kedves, te drága! S a kis cica édesdeden nyalta a tejfelt. Ugy, hogy mikor az öreg Boka lábujjhegyen közelítve rájuk nyitott, a hegedű a zongorán, a tejfelarc meg a csoré cica arcán pihent, s ajk az ajkat hosszasan, édesen csókolta. — Oh, ha tudták volna, hogy fejük felett a lecsapó villám!

— Hálátlan, mosolygó arcú fehér cigány! Hát ezért dédelgettelek, ezért akartam belőled valamire való embert faragni, hogy megfossz egyetlen kincsemtől, drága leányomtól! És te drágalátos, szépséges kisasszony, hát azért dédelgettelek, neveltelek, tanítottalak, hogy egy ilyen semmiházi, haszontalan, kontraszt cigány karjaiba dobd magad!? Így dörgött volna tovább is az öreg Boka, ha az ifju erélyesen közbe nem vág:

szezonlíván azt a két háznak a törvényjavaslatra vonatkozó megállapodásaival, a törvényjavaslat legfelsőbb szentesítés alá terjesztett.

Társadalmi válság.

Alapjában látszik megrendülni a társadalom. Alkotó elemei itt is, ott is, mint ellentétek állanak egymással szemben, mindenütt a gyűlölet, az erőszak tör magának utat. A század, mely derengő hajnalával a testvériség, szabadság és egyenlőség terreit világosítja be s ideálok megvalósításáért folyó küzdelmet látott, most, az alkonyán, mintegy meghökkeni látszik saját művétől. Tagadhatatlan a mai társadalom káros állapota s a fegyver, melyet a szabadság a társadalom boldogítására az emberiségnek nyújt, igen gyakran fegyverré válik a társadalmi rend ellen. És mi tagadás benne, hogy a társadalom mai idegessége, mintegy előjelét képezi a szabadság fokozatos feladásának a fenyegetett társadalmi rend érdekében és talán nem messze az idő, midőn a szabadság lelkes, tántoríthatlan híveinek újra egyesülniök kell, hogy megvédelmezzék a szabadságot a jogfeladó társadalommal szemben.

Az anarchia és téveteg szocializmus legborzasztóbb győzelme lenne, ha egy évszázad minden dicső művei romba dőlnek a fanatikus bűn rém-tette alatt. És mily hiu, mily dőre számítás szocialis bajok orvosságát a despotiában keresni! Hiszen ha a szabadság romjain megalakult központi hatalomnak sikerülend is ideig-óráig a mozgalom kitörését megakadályozni, úgy meg lehetünk győződve, hogy a visszatérés nem fog késni, hogy a megfélemezett szenvedély izmosodva fog visszatérni, hogy ezuttal romba döntsen mindent, amit utjában talál.

Nincs és nem is lehet részvétünk az anarchia undok, őrült részesei iránt s a kérelhetlen szigor, a megtorlást felette kívánatosnak kell találnunk úgy a rend, mint a jog és szabadság nevében is; de vigyáznunk kell, hogy a társadalmi rend védelme ne történjék a társadalmi szabadság rovására. Az állam, midőn a repressiv rendszabályok teljes szigorát érezteti azokkal, kik a rendnek és jólétnek született ellenségei, kötelességet teljesít; de azért dőreség volna az anarchia megfélemezését csupán csak törvényhozási intézkedésektől várni és megfelekedni arról a tényről, hogy a baj gyökere sokkal mélyebben a társadalmi szervezet legrejtettebb helyein székelt, mely ellen első sorban és főként magának a társadalomnak kell reagálni.

A mai kóros állapot, mely pillanatnyi viszonyaival érzelmeinket és idegeinket uralja, jórészt kifolyása azon hézagok és ellentétnek, mely a szabadság elvűségi institúciói és a társadalmi felfogás közt fekszik. De vajjon a társadalom előkelő tagjai birnak-e mindenütt tudomással a reájuk háramló felelősség nagyságáról s a kiváltságos helyzetükből folyó kötelességek szentségéről? Vajjon birnak-e tudatával annak, hogy vagyoni, a jólét, a fényes állás csak úgy látszanak jogosultnak, ha egyszermind az áldozatkészségnek, a kötelességérzetnek válik forrásává.

A mindennapi élet számoru tapasztalatai tagadó választ nyújtanak. A modern világnézet, mely az egoizmus alapkövein nyugszik, kizár minden ideális felfogást. Az anyagi jólét szerfölött való hajhászata kiöli a fogékonyságot az áldozatkészség és kötelességérzet erényei iránt. Mindenki a maga útján, saját érdekei után halad, nem törődve azzal, hogy sok esetben mások nyomorain építi fel saját boldogságát. A pénz kizárólagos uralma a szegények és gazdagok közé egy áthághatlan űrt vont és amazokat irigygyó, emezeket kapzsiakká tette.

Igy látjuk a társadalom alkotó szerveinek lassu bomlását, a társadalmi élet szükségképpen hanyatlását és végre a kór kitörését, sokkal hevesebben és isszonyubban, mintsem gondoltuk volna.

Ismerjük fel tehát, hogy a társadalom azért beteg, mert szervei régen nem teljesítik már a szükséges munkát és midőn az egoizmus terhe és átka alatt megrendülni látjuk a szabad társadalmat, midőn egy borzasztó kór metelye alatt pusztulni látjuk mindazt, miért apáink küzdöttek és áldoztak, ébredjünk tehát valahára öntudatára emberi kötelességeinknek. A társadalmi válság csupán csak a társadalmi erkölcsök reformja útján oldható meg.

X.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Hirek.

— **(Zsinkó István születésnapja.)** Zsinkó István apát-kanonok kedden ülte meg születésének 85-ik évfordulóját. A derék öreg, ki a szegények buzgó istápolója nagyon sokan üdvözölték a szép nap alkalmából. Este lakásán vidám lakoma volt, melyen a Zirc-cisterci rend pécsi székházának valamennyi tagja megjelent, továbbá Hinka László, Szuly János, Darányi Ferenc dr, Rappai Ignác stb. Az első felköszöntő Incédy Dénes főgimnáziumi igazgató mondta, éltetvén a jószívű házigazdát, ki egész életét a szegények nyomorának enyhítésére áldozza. A szép beszédre Zsinkó ismert szerénységével meghatóttan válaszolt, később még Hinka mondott üdvözlő beszédet.

— **(A csendőrség szaporítása.)** A belügyi költségelirányzat e címen 382.764 frt többletet kér az országgyűléstől. A csendőrerő gyarapítása 239 gyalog- és 8 lovas csendőrszakszervezővel, 128 gyalog- és 4 lovas csendőrszervezővel és 1422 gyalog- és 55 lovas csendőrrel, összesen 268 új gyalog- és 8 új lovas erejéig már tavaly el volt határozva. Ehhez s a folyó év közbiztonsági viszonyainak tanulságaihoz képest a létszám már az idén gyorsított ütemben szaporíttatni fog. Az új létszám fölfegyverzésére a steiri gyárban 2400 magazin-puska rendelttet meg s ebből az idén 628 db. fog 26.376 frt erejéig (per 42 frt) szállíttatni. A 155.354 frttal

előirányzott átmeneti kiadásokban a fegyverkezés és a többi felszerelés költségei mind együtt vannak.

— **(Halálozás.)** German Mariska nőzár-dai polg. isk. I. oszt. növendék f. hó 15 én 13 éves korában meghalt Pécsen.

— **(A pécsi kerékpár egyesület)** titkára alemondott Bolgár Tivadar helyett ifj. Bedő Imre lett. A tagok f. hó 21-én délután 2 órakor Szalántára, esetleg Turonyba és vissza kirándulást rendeznek. Az idén ha a tura könyvek bevonatnak, remélhetőleg 60—70 ezer kilométerrel zárja le az egylet az évet, mert a tagok szorgalmasan gyűjtik a kilométereket. Eddig Walla Ferenc 7000, Kiss József 4000, Koharits N. János 3500, ifj. Bedő Imre 4000, Kiss Ernő 5000 s többen 3000 kilométeren felüli igazolt turával dicsekedhetnek, a mi nagy pusztítást fog okozni az egyesület ezüst és bronz érmeiben.

— **(Kitünő csész.)** Arányoson Sánta Pétert tette meg a közbizalom csészének dacára a sok pályázónak, mert az ő előlétele teljesen kifogástalan volt, a melyben a legakadékosabb ember sem tudott gáncsolni valót találni. Mekkora a falusiak csodálkozása, mikor a mult meggyőződést szereznők, hogy az ép ugy elemel egyetmást, mint sol nis kitudódott, hogy a kitünő csész ottani lakos szőlőjéből hivatalos jesítése közben 70 kiló szőlőt lopott el. torai ezóta szörnyen restellik a csész — választasi.

— **(Óratolvaj.)** Sár János szentgáli lakos az ezüst óráját a helyett, hogy általános szokás szerint a zsebében hordta volna, az istállójában tartogatta, ezt a szokását megneszezte Nagy Gyula cseléd s az órárt ellopta tegnapelőtt, midőn Sár János a szomszéd faluba távozott, de rajtavesztett, mert tolvajlása kiderült, midőn az órárt Szabó Ferencnek eladta.

— **(A hosszú-hetényi gyilkosság.)** Megemléztük, hogy Hosszu-Hetényben f. hó 2-án meggyilkolták özv. Tomac Jánosét és pénzét ellopták. A meggyilkolt lakásán a vizsgálat alkalmával 939 frt 28 kr készpénzt és egy 250 frtról szóló kötelezvényt találtak. A gyanu Kis Tót István, 52. gyalogezredbeli ujoncra irányult, ki a gyilkosság elkövetése idejében Pécsre bevonult. A gyanura az szolgáltatott okot, hogy azon ruhán, melyben Kis Tót István bevonult, vérfoltokat fedeztek föl.

— **(Tűz a vidéken.)** Kopasz János tamási lakos 10 frt értékű szalmakazalja tegnapelőtt leégett. A tűz okát nem sikerült kideríteni. Emberéletben kár nem esett.

— **(Véres verekedés.)** Helesfán a mult héten nagy véres verekedés volt. Ugyanis a mint Angyal János, Angyal József, Horvát Ferenc, Bartos Lajos a szőlőhegyi pincéből hazafelé mentek, megtámadták Angyal Sándor, Öreg Angyal János, ifj. Angyal János és Angyal Ferencet. A megtámadás, mit többszörös összeszólalkozás előzött meg, régebbi boszunak kifolyása. A verekedést Bartos Lajos kezdeményezte, valóságos katonai vezényszóval. Társaik, mint a szentírásra, úgy figyeltek a szavára. Mikor elővette bicskáját és szurást vezényelt, vala-

van a kottaismeretre és lásd be végre, hogy még nem vagy képes egy asszonyt a hegedűvel eltartani!

— Atyám! — szölt közbe kezeit örszetéve a a szép Eszti, ne légy oly kegyetlen iránta!

— Jól van leányom, jertek csak közelebb, — válaszolt az öreg, jobbját az ifjunak, balját leányának nyujtva — ugy e, ti szeretitek egymást?

— Igen — hangzott a kettős válasz.

— No jó; de lássátok, még ti nagyon is fiatalok vagytok ahhoz, hogy a házias élet terhes gondjait felvegyétek. Meg aztán jó lesz ezt a nagy szerelmet próbára tenni. Azért megmáshíthatlan akaratom, hogy Kálmán távozzék Debrecenből egy pár évre akárhova, csakhogy ne lássátok egymást, sőt még a levélváltást is megtiltom. Majd ha pár év mulva visszatér s ezt a most hallott játékot híven utánozza, megtartjuk a lakzit; de máskülönb akkor sem. Értettétek?

— Értettük, — hangzott megint a kettős válasz.

— Mára tehát végeztünk — szölt ridegen az öreg, habár az ő szempilláin is ott rezgett egy pár könnyecsepp.

— Ne busulj Esztikém — szölt Kálmán, két esztendő nem a világ, csak légy hű hozzám!

Egy csók, egy ölelés! S elment . . . Igen, elment, világgá ment; hogy hová, senki sem tudta.

Az eltávozás második évfordulója napján az öreg Beka Károly épen hegedűjét rikatta, szépen kifejlődött gyönyörű leánya pedig halkan kísérté a zor, orán az ősz apa játékát.

Alig némultak el a végső hangok, illő kopogtatás után egy fiatal ember lép a szobába s röviden így szölt:

— Jó napot! Esztikémért jöttem!

Felugrálás, kölcsönös üdvözlések stb.

— De nem oda Buda! Hadd lássuk először a

medvetáncot, csak aztán jár ki a krajoár a hajtsárnak! — e szavakkal az öreg saját hegedűjét már kezébe is nyomta a magát kényelembe tett Kálmánnak. Az ifju szö nélkül vette át: de annál nagyobb hévvel és tüzzel játszott a el a két év előtt hallott darabot és pedig oly meghatóan, oly kitünően, hogy mikor bevégezte, az öreg Boka sirva riva borult a nyakába, ezt mondván:

— Jól van Kálmán fiam! Derék fiu vagy: most már látom, hogy elbirsz tartani egy asszonyt a hegedűvel. Hogy ebben nekem is legyen egy kis részem, neked adom Esztivel együtt a kétszáz éves öreg hegedűt is; én nem veszek többé hegedűt a kezembe, mert ime láttam és hallottam magamnál jobb muzsikust.

Ezzel az ifju pár fölött áldólag terjesztette ki atyai kezeit.

Kálmán felső kabátja zsebéből egy kótát vett elő és előmutatta az öregnek:

— Nézze kedves apám: hogy most már jól értem a kótát, itt a bizonyosság rá!

Ugyanazok a variációk voltak, a melyeket most ő és két év előtt az öreg eljátszott. Cimül ez volt fölibe írva: „Boka kesergője!”

— No hát, édes fiam! Miután a banda tagság harmadik követelménye, a kótaértés is meg van benned, mátol fogva vezérletedre bizom, neked adom át teljesen a bandát.

— Köszönjük drága jó atyánk! — hangzott a kettős hála a völegény és menyasszony ajkairól.

De a mint látom, az olvasó kissé kíváncsi már, hogy ki volt ez a tejeles fehér arcu, boldog cigány völegény? — Hát megmondja helyettem a banda másnapi címe, mely így hangzott: „Balázs Kálmán bandája.”

Kapitány Zsigmond.

— Mi szeretjük egymást s ezennel van szerencsém megkérni Eszti kisasszony kezét!

— Feleségül az Eszti, neked, te pelyhes száju?!

— Igenis feleségül, nekem, a ki nem leszek ám mindig pelyhes, lesz bajuszom, bizonyoság rá ez a pehely! — mondta büszkén Kálmán, végig simitva ujjával az orra alját.

— Hiszen nem birsz te egy asszonyt eltartani, mikor még a kótát sem érted.

— De van ám e helyett jó fülem; akármit eljátszok egyszeri hallás után.

— Na jó — mond az öreg — ha eljátszod tetszésem szerint utánam azt, a mit én neked most elhegedülök, akkor tied az Eszti, különben pedig el vagy csapva a bandától. Értetted?

— Értettem — felelt az ifju büszkén. Erre az öreg Boka felkapta a zongorán heverő kremonait s azon majdnem egy negyed óra hosszat játszott szebbnél szebb magyar változatokat, a legrégebb s legjobb magyar darabokból összealkotva, beleöntve azokba szívének összes keservét s buját a fölött, hogy leányát a szerelem leakarja tépni az ő szívéből. Sirt a hegedű az öreg kezében. Sirt a remegő leány a zongora mellett. Sirt a megtört fiatal ember is, midőn az öreg bevégezve játékát, oda nyujtotta a hegedűt:

— No hát, hadd lássuk!

Az ifju könyes szemekkel, a szíve mélyéig meghatva állott ott. Ilyet még nem hallott, jól emlékébe vésett minden egyes dalt, minden kis hangot: de teljesen megtörve érezi, hogy ujai képtelenek még azokat úgy, olyan verével előadni. Két kezét hátra kapva, mélyen meghajtá magát az öreg előtt:

— Nem tudom, nem tehetem!

— Na hát ha nem tudod, nem teheted, akkor ne dicsekedjél olyan nagyon azokkal a ritka ballású ülekkkel és lásd be végre, hogy me nyire szükséged

mennyien rárohantak az ellenfelekre s életveszélyes sérüléseket ejtettek Angyal Jánoson, Angyal Sándoron, ifj. Angyal Józsefen. Horvát is kapott néhány kesszurást.

— **(Elárulta a zsák.)** Nagy-Kozáron Grünberger Mór, mint lapunkat értesítik, a napokban betörték s szobájából 59 frt értékű különböző ingóságokat elloptak. A tolvajt Gyurakovics György ottani lakos személyében fedezték föl, kit néhány ember látott, midőn egy társával egy zsákot vitt. Gyurakovicsnak különben ez nem első kísérlete, mert már Wolf Józsefné pincéjéből is két izben krumplit lopott s midőn tetten érték, Wolfné agyonütéssel fenyegette, ha rávall. Most örülnek, hogy elfogták, mert az egész község félt tőle.

— **(Nagyobb tanulmányutról)** tért vissza tegnapi Szigrist Lajos, a pécsi külsőnös segyélyző egyesület főpénztárosa, kit nemrég a gazdák tejesarnoka igazgatójává is megválasztottak. Ez utóbbi egyesület érdekében ellátogatott Milánó melletti Locate-Triulziba, a Grün Ignác féle nagyhirű tejjgazdasági telep tanulmányozására, s a pécsi származású házigazda s a szintén pécsi származású igazgatója, Géza, bő ismeretekkel látták el a legnagyobb tejkészítést, a sajtgyártást s a tejkészítés használatát. A tejkészítésen tejjgazda Soxleth Ferenc gazdasági vegyértékű mint a laboratoriu...

is készséggel szolgáltak úgy, mint a városi tejesarnokok tanulmányozását sem mulasztotta el. Bécsben Winkler dr. tárgyalta kimerítően a tejjgazdaság ügyeit s Kaiser igazgató szíves kalauzálása mellett alapos tanulmány tárgyává tette a Wiener Molkerit, a bécsiek ezen minta intézetét, Bécsből Szombathelyre rándult le az ottani tejesarnok megismerésére, végül pedig a sárvári uradalomba jutott el, a vas megyei Lánca pusztára, a hol az állam egy tejjgazdasági szakiskolát állított föl. Az utjáról szép és hasznos ismeretekkel gazdagon visszatért igazgatót a nálunk még meglehetősen parlagon heverő tejjgazdasági téren üdvözljük s kívánjuk, hogy működését siker koronázza, mert ezzel nemcsak a gazdák tejesarnokának prosperálását fogja előmozdítani, hanem a nagy közönségnek is üdvös szolgáltatásokat teljesít.

— **(Felakasztotta magát.)** Péter István napszámos Belvárdon f. hó 12. felakasztotta magát afölötti bánatában, hogy szeretője, kivel 22 esztendőig élt, elkergette magától s egy fiatalabb emberrel adta össze magát.

— **(A köv. szállósi verekedés második áldozata.)** Október 6-iki számunkban adtunk hírt azon kövágó-szállósi verekedésről, melynek egyik áldozata ott a helyszínen maradt halva, a másik pedig Bogovics István szolgáló sulyosan sérült állapotban a pécsi irgalmasok kórházába került, hol kedden 10 napi szenvedés után sebeiben meghalt. A megejtett boncolás kiderítette, hogy a fejét ért ütés a koponyát bezúzta, mellét és hátát hat szurás érte, melyek tüdejének mindkét szárnyát és a máját is átjárták. A verekedésben részt vett tettesek: Cider Németh István, Kuzman István, Nagy József és Cséke Ferenc kövágó-szállósi legények az ügyészség bürtönében várják büntetésüket.

— **(Vallomás.)** — Nő: Sohasem felejttem el, mily ostoba arcot vágál, mikor megkértél. Férfj: Hiszen ostoba is voltam akkor, lelkem.

— **(Rendet akart csinálni.)** Bakonyán f. hó 16. án este Nagy András, Nagy György, Farkas Tamás és Pölöte András utóbbinak pincéjében boroztak vidám hangulatban. Járta a sok viccelődés. Egyikük még azt találta mondani Farkasnak, hogy azon az estén agyon fogják ütni, mire Farkas nagyot kacagott. Az est folyamán Farkas abból a célból, hogy kint fát fog szedni, kiment, de mivel sokáig nem jött vissza, iddógáló barátai keresésére mentek s meg is találták a pincétől mintegy 50 lépésnyire eszméletlen állapotban. Mikor közelebbről megnézték, látták, hogy fején és mellén életveszélyes sérülések vannak. A tettest nemsokára fölfedezték Dóci József bakonyi földmivelő személyében, ki védelméül azt hozta elő, hogy a szomszédos pincéjében borozgatván nagy lármat hallott; kisetett s látta, hogy Farkas a két hegyőrrrel erősen veszekedik. Rendet akart csinálni, de egyikük őt baltával megütötte. Ezen mód nélkül megdühödött, beszaladt pincéjébe, honnan egy dorongot hozott ki s azzal Farkasra vágott, ki azonnal összeesett. A vizsgálatkor szüntelenül hajtogatta, hogy ő nem bűnös, mert ő csak rendet akart csinálni.

— **(Selyemtenyésztés.)** Ép most vesszük a lyoni nemzetközi kiállítás legfőbb bíráló bizottságának tudósítását mely szerint a földmivelésügyi m. kir. miniszterium ezen kiállításon bemutatott selyem

gubókért Magyarországon magyar munkás nők által font selyemért és a selyemtenyésztés és selyemipar meghonosítása körül tett intézkedéseiről a bíráló bizottság rendelkezésére álló legmagasabb díjjal, a grand prix vel lett kitüntetve. Ez által a magyar selyem, a selyemipar a világnak ezen legjelentékenyebb gócpontjain, a legilletékesebb szakemberek által versenyképesnek elismertetett. Hogy népünk ezen termelési ágat mennyire megkedvelte, és hogy az. természet adta, úgy mint gazdasági viszonyainak mennyire meg. felel bizonyítja azon tény, hogy egy rövid évtized alatt az országban százezer család tekintti ma már a selyemtenyésztést rendes kereseti forrásának. Ezek után elmondhatjuk, hogy arra nézve miszerint jelenleg keresztszámban egy millió kiló selyemgubó termelésünket 10—15 millió kilóra emeljük semmi más akadály nincs mint a szederfa hiánya. A szederfa hiányának megszüntetésére pedig más mód nem létezik mint gondoskodni a közönségi faiskolák helyes kezeléséről és azok kellő erélyes ellenőrzéséről.

— **(A megye virilistái 1895. ben.)** (Folytatás) Krämmer György Lancesuk, Krausz Mór Pécsvárad, Müller Salamon Liptód, Keszler Antal, Véménd, Bartonics Antal Villány, Heller Adolf Villány, Raithl Károly H.-hetény, Balázs József Viszló, Pakuszy Péter N.-Harsány, Nikolits Vazul Siklós, Csányi Sándor Csuzs, Pencz János Izsépf, Balassa Pál Izsépf, Hoffer Károly K.-Harsány, ör. Weisz Samu Harkány, ifj. Trischler János N.-Bóly, Hohmann János N.-Nyárad, Bárány Jakab Villány, Meidl Miklós Maiss, Klausz József Kisfalud, Friedrich János Dr.-Sz. Márton, Lövenbein Salamon Versend, Cserny Gyula Dárda, Rosenbaum Miksa Véménd, Lang Gáspár Mohács, Andrin Gergely Keszű, Simonkovits Mátyás Mohács, Armuth Jakab Mohács, Schakovitz Salamon Kórós, Tóth András Siklós, Króh Fülöp Dárda, Serly Sándor dr. Mohács, Bihari Benő Dárda, Volk Ádám Maiss, Szily Pongrácz Bpest, Puchner Emil br. Bikal, Auber Ede Mohács, Jeszenszky Antal Sz. Lőrinc, Lederer Dávid N.-Vaty, Buehvald Ignác Lipova, Gehring Fülöp Somberek, Külley Zoltán dr. Siklós, Fazekas Sándor Selye, Kis János Kópács, ifj. Breuer György N.-Nyárad, Szandtner Antal D.-Szekeső, Mihálics István Kisfalud, ifj. Glück András Babaréz, Heller József dr. Harkány, Rihmer Géza Beremend, Mamml József Hidor, Márton Márton Németi, Verner József N.-Bóly, Ritzl Márton Babaréz, Kovács János Siklós, Hergenöder János (diek.) Babaréz, Sepázt Elek Mohács, Raics Lázár dr. Mohács, Szünstein János N.-Bóly, Simonkovits Mihály Mohács, Zsinkó István Pécs, Schvabach Viktor N.-Bóly, Lövenfeld Mór Vaiszló. (Vége köv.)

— **(Megütötte a guta.)** Andrásics Tayer Terézia tegnapelőtt a Kálvária-utcában gutaütés következtében meghalt.

— **(Megitta a borát.)** Miátovics Mátyás személyi lakos a múlt héten az egerági vásárról hazajövet betért a személyi koreszmába, hol fivérével Istvánnal borozgatott. Pánceta István kis idő múlva hozzájuk vetődött s Miátovics Mátyás borát engedélye nélkül megitta. Ezen aztán keményen összeverték. Mikor Miátovicsék haza mentek, Pánceta már leste Miátovics Mátyást, megtámadta egy nagy bottal s fejét s arcát összevissza verte. Tettéért a pécsi kir. törvényszék előtt fog beszámolni.

— **(Répalevelek takarmányozása.)** A répalével nagy víztartalma miatt nagyon rosz takarmányanyag és nagyobb mennyiségben különféle betegségek veszélyének teszi ki az állatokat. Ezért tanácsos a répalévelet egy mély árokban besavanyítani, erősen letaposni és földdel behinteni. Ha aztán erjedésnek indul, akkor használható takarmány lesz belőle. De ekkor is tanácsos, hogy az így nyert takarmány az állatok eleségének csak mintegy harmad részét képezze.

— **(A lebergi sorsjegyek húzása.)** A kiállítási sorsjegy főnyereményét 60.000 frtot a 4271 sor. 27 sz. sorsjegy, a második nyereményt 10.000 frtot a 4792 sor. 44. sz. sorsjegy nyerte.

Művészet, irodalom.

Házasságok cím alatt Sas Ede nagyvárad ijságíró egy kötet elbeszélést ad ki, mely az őszi könyvpiacon jelenik meg. Szerző a modern házasságkötésről és házasság életéről fog szólni. A modern, kultur-lények házasságairól. Szerző megakarja világítani a kérdést, hogy a kultúra, mely a családi élettel kezdődik s mely mindent annak köszönhet: hogy üzen most hadat haláttalanul az ő túlhatásaiban a házasság életnek; a házasság élet holdogságának, erkölcesinek, egészségének. Nem elméleti fejtegetés lesz a könyv: szerző képeket fest, melyek mind eredeti megfigyelések. Ez elbeszéléseiket 14—15 éves kötetben, rendkívül díszes, előkelő kiállításban, Grill Károly

cs. és kir. udvari könyvkereskedése adja ki Budapest. Előfizetési ára 1 frt. Bolti ára 1 frt 50 kr. lesz. Szíves gyűjtőknek 10 példány után tiszteletpéldánnyal szolgál a szerző. Az előfizetések Sas Ede nevére Nagyváradra küldendők.

A Péters-Littolf stb. német népszerű kiadványok olcsóságát leverte jóság és olcsóságban a „Zenélő Magyarország“ kiadója Klokner Ede budapesti zenemű kiadó, ki e páratlan értékes folyóirattal oly vállalatot honosított meg nálunk, melyért őszinte elismerést szavaz neki minden magyar zongorajátékos. Klokner Ede szakított a régi tradícióval s megtörte a ringet, mely a zeneműkiadókat egy táborban egyesíté, melynek jelszava, a közönség fizessen! és oly olcsó zenemű folyóiratot indított meg, mely nem csak olcsóság, jóság, de kiállítás dolgában is felülmúlja a legolcsóbb amerikai kiadványokat, s lehetővé teszi mindenkinek a már alig megfizethető drága hangjegyek mellőzésével csupán e lap jaratásával 1 frt csekély negyedévi előfizetésért hat füzetben 10 oldal zenével — így negyedéven 10 oldalon a legszebb dalok, népdalok, tánc és szalon darabokból a legújabb újdonságok megszerzését. Az ép most megjelent október 15-iki szám tartalmazza 1) Gaál Ferenc „Alkonyodik“ szép dalát, 2) Zsadányi Ármánd „Csütörtökön este“ legdivatosabb népdalát, 3) Ivon Ch. Az „Adria gyöngye“ remek szép fiemei emlék keringőt, 4) Fschalkovszky Péter „Őszidálát“ a világhírű évszakok című jellemdarab cyclus „október“ számát. A minden számmal újabb és újabb meglepetést hozó kitűnő zenelap zongorázó közönségünknek a legmelegebben ajánljuk. Előfizethetni a kiadóhivatalnál Bpsten, VI. Csengery-utca 62. sz. a.

Egy szépirodalmi lap szerkesztése kétségtelesen leghivatottabb akkor, ha gyakorlati, aesthetikai és kritikai kézekben van, kik izlésüket a világirodalom remekait miveive finom műérzékükkel csak a legjobbnak a javát tartják méltónak arra, hogy a művelt közönség kezébe juttassák. Ezért áll oly magas irodalmi niveaun „Külföld“ című szépirodalmi lap, melynek az egyik szerkesztője Cserhalmi H Irén „A magyar drámairodalom történetéből a francia romanticismus korszaka“ című feltűnést kellett nagy tudományos munkájával legelőkelőbb aesthetikusaink egyikének bizonyult, ki ritka irodalomtörténeti tudását és finom izlését most lapja szerkesztésében érvényesíti. A lap másik szerkesztője Gerő Attila a fiatalabb írói generáció egyik legtehetségebb költője lévén nem csodálhatjuk azt a tényt, hogy a „Külföld“ olyan fényes, valamennyi szépirodalmi lapunkat elhomályosító vállalatá fejlődött, mely még Európa legműveltebb nemzeténél is ritkítja párját. Előfizetési ára egy negyedévre 2 frt 60 kr. Mutatványszámokat küld ingyen a kiadóhivatal. Budapest, Nádor-utca 15.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. vár-számban 1894. évi okt. 17-én tartott hetivásárról.

Az árak metermázsánként számítatnak.

	őszi	—	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Buza	új	5	70	5	60
Kétszeres	új	5	10	4	80
Rozs	új	5	—	4	90
Árpa	őszi	5	10	6	—
	tavaszi	7	—	—	—
	új	5	90	5	70

Laptulajdonos: NAGY FERENCZ. Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő: BOGÁTHY MEDÁRD

Hirdetések.

Köhögés,

rekedség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

biztos hatású

Mell-Pastillait.

Kaphatók 25, 50 krros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszerertárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Góbel Kálmán, Zsiga László és az irt. rend gyógyszerertárában. Mohács: Lujtzer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszerertára. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszerertára. Pécsváradon: Dyorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon: Eibach Ödön gyógyszer.

valamint az

Egger A. fia cég

gyógyszer különlegességi gyárában Bécs — Nussdorf.

Csak nagy ritkán kínálkozik ily
kedvező alkalom

papír, írószerek, rajzszerek, könyvek stb. bevásárlására
mint most, mikor a dusan felszerelt

ENGEL LAJOS-féle
könyv-, zenemű- és papirkereskedés

eddig üzemeltetőnek **Blancz József** urnak mihamarab átadatik, miért is
amíg a készlet tart, addig

zeneműveket, dalokat, tánczdarabokat stb. fele árán,
könyvek, regények, beszédek, novellák, ifjúsági iratok, képes-
könyvek, szakács-könyvek, levelezők, imakönyvek

30-40 és 50 százalékkal az

áránál olcsóbban

árusítanak el. — Az árak oly mérvben vannak leszállítva, hogy érdemes bár-
kinek is a ritka alkalmat fölhasználni s szükségletét hosszabb időre is beszerezni.

Nagy raktár van a következő cikkek közül:

Aezél író tollak	Heti jegyzék	Lombfűrész-minták	Penzragasztó papírok
Albumok	Írasminták	Lombfűrész-deszkák	Porvédő lámpára
Aranyozó szerek	Írattartók	Levélváltók	Papír asztalkendő
Aranypapír	Íróasztalmappák	Levélmérlegek	Rajzminták
Áru címke	Írói horgok	Másoló könyvek	Rajzszekők
Atlátszó másoló papír	Írók	Másoló gépek	Rajzvonalzők
Arajzoló képek	Írkek	Méterpálcák	Rézfogók
Bélyeg albumok	Iskolai füzetek	Milliméter papír	Selyempapírok
" nedvesítők	Ítató papírok	Mutató könyvek	Számlák
Bélyegző festék	Ítató hengerek	Mérő szalagok	Szépírási minták
Betűjelző minták	Ítató papírral bevont	Minta-zacsok	Szemvédők
Borvíznettek	deszkák	Naplók diszkótesben	Szentképek
Befőtt címkek	Imakönyvek	Naptárak	Szivarkahüvelyek
Csipepapír	Iskolatáskák	Nemzeti színű czérnák	Tinták
Csiszoló papír	Írói ollók	Nyomatványok:	Tollszárak
Csomagoló papír	Jegyzék-naplók	ügyvédek, lelkészek,	Toktartók
Csavaró írók	Jegyzőkönyvek	jegyzők, közsegek, épí-	Toll-alíványok
Chablonok	Kártyalemezék	tészek és vegrehajtók	Tintatartók
Crayonok	Kartonpapírok	reszere	Törlogummik
Czeruzahegyzők	Kávéhazai könyvek	Nullakörzők	Tuschok
Czeruza vedők	Kréták	Nikkel tollszárak	Tuscheszék
Close papír	Képes ívek	Névjegy-kártyák	Tollkésék
Diósgyöri papír	Kihúzó tollak	Ostyak	Tintatiztítók
Diplomák	Könyvszíjak	Olvasó jelzők	Üdvözlő kártyák
Esetek	Könyvviteli papírok	Palatáblák	Üdvözlő lapok
Egyv. folyékony	Körzők	Palavesszők	Ügyvédi könyvek
Építőszekrények	Klímax-írók	Paletták	Ügyvédi nyomtat-
Festékek dobozokban	Lampionok	Papír ollók	ványok
Folyékony tus	Lámpaerayók	Papír-fűzők	Üzleti könyvek
Festészeti minták	Légypapírok	Papír-zacsok	Virágpapírok
Gyászlevélpapír	Levélpapírok	Pe sét-ostyak	Viragtartók
Gummaszalagok	Levélpapírok dobozokban	Pecsetviaszok	Virágereptartók
Gummi arabikum	sima és díszes jelvé-	Pénzeszék	Zsebkepek
Hímző minták	nyekkel	Porzótartók	Zseb tollszárak
Hímző papírok	Levelborítékok	Porzokanalak	Zseb tintatartók
Hektograf	Levonó képek	Prismatikus vonalzők	

valamint még számtalan más tárgyak is mind
mélyen leszállított áron kaphatók.

Kitünő hektograf-anyag kapható

TAIZS JÓZSEF papirkereskedésében
PÉCSETT.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-
féle
valódi tisztított

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és
könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen
ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az or-
vos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erő-
sítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását
valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy
üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben
III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar mo-
narchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsett kapható: Sipócz István, Zsiga László, Erreth
János és az irgalmasok gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer
fia, Köszl János, Kacsokovics Jenő és Eizer János kereskedésében

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részében:

MAAGER VILMOS, BECS,

III 3. Heumarkt 3.

Utazatok hatóságilag nyomoztatnak.

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazda-
sági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészet

fel van szerelve papírmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a
legegyszerűbbtől a legdíszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papí, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató
papírok, levélpapírok dobozokban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt
jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsetviaszok stb. stb.féle cikkek, olcsó áron.

➡ **Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.** ➡